

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

19. maj 2019

NEDELJA	5. VELIKONOČNA
19.05.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Franca in Nežo Falant 10.00 za +Ferdinanda in Alojzijo Novak, obl.
Ponedeljek	Bernardin
20.05.	19.00 za +Srečka in vse Videnškove
Torek	Mehiški mučenci
21.05.	19.00 za +Franca, Silvo in Branka Pečnik
Sreda	Marjeta
22.05.	19.00 za +Ferdinanda in Angelo Herman
Četrtek	Socerb
23.05.	8.00 na Pernovem za +Zofijo Verdel 19.00 za Alojza in Jožefo Podlesnik
Petek	Marija, Pomočnica kristjanov
24.05	19.00 za +Jožeta Podpečan, obl.
Sobota	Urban
25.05.	19.00 za +Jožefa in Štefko Krajnc
NEDELJA	6. VELIKONOČNA
26.05.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Ano, Antona in Jožeta Veber 10.00 za +Viktorja in Dragico Kapitler, obl.

5. VELIKONOČNA NEDELJA

**»Novo zapoved vam dam,
da se ljubite med seboj!
Kakor sem vas jaz ljubil,
tako se tudi vi
ljubite med seboj!
Po tem bodo vsi spoznali,
da ste moji učenci,
če boste med seboj
imeli ljubezen.«**

(Jn 13,34–35)

Jn 13,31–33a.34–35

LJUBEZEN – OSEBNA IZKAZNICA KRISTJANOV

»Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj« (Jn 13,35). Kako veliko odgovornost nam danes Gospod zaupa v evangeliju. Pravi, da nas bodo ljudje prepoznali kot Jezusove učence po tem, kako se med seboj ljubimo. Pa se res? Smo prepoznavni kot njegovi učenci?

Prav ljubezen je osebna izkaznica kristjanov, ki jo je treba vedno obnavljati. Če namreč ta dokument »poteče« in ga ne obnavljamo, nismo več Jezusovi učenci. Njegov učenec se namreč odlikuje po konkretnih delih ljubezni, in to ne tako, kot vidimo v televizijskih nadaljevanjih ali beremo v romanih.

Prave ljubezni se naučimo v Jezusovi šoli in prav ljubezen je pot srečnega življenja. Kaže se v konkretnih dejanjih, ko smo za druge ljudi zmožni darovati svoj čas, svoje sposobnosti, jih razveseliti s kakšnim darilom, se odreči morda nekemu potovanju, da s sredstvi in časom, ki bi bil namenjen potepu, osrečimo druge ...

Bodimo tudi mi hvaležni za vse, kar prejemo, in zlasti za Božjo zvestobo v prijateljstvu do nas tudi takrat, ko se mi od njega oddaljimo. V iskanju ljubezni in nežnosti ne smemo pozabiti, da je značilnost prave ljubezni svoboda, ki drugih ne utesnjuje in ne priklepa nase. K takšni svobodi nas kliče Bog, ker nas ima rad in nam daje tudi moč za izbiro reči, ki nas trajno osrečujejo. To predpostavlja tudi pogum odreči se lažnim in trenutnim mikom. Ne smemo se bati napora, saj samo s pogumnimi in močnimi odločitvami zmoremo uresničiti to, kar nas tudi v globini osreči.

Povabljeni smo, da živimo pokončno in da dela usmiljenja (katerih glavni poudarek je ljubezen do bližnjega) postanejo naš vsakdanji program. Tako bomo prepoznavni kot Jezusovi učenci in bomo imeli osebno izkaznico kristjana, izkaznico pristne ljubezni. To je zagotovilo, da bo tudi vaše veselje popolno.

V današnjem drugem berilu beremo odlomek iz knjige Razodetja (Raz 21,1–5) o katerem nam Anselm Grün, v knjigi Kaj nam omogoča živeti, spregovori tako:

V katedralah iz prvih stoletij krščanstva so na čelni strani levo in desno od apside pogosto uprizorili nebeški Jeruzalem. Kar nam opisuje Knjiga razodetja, so imeli udeleženci evharističnega bogoslužja nenehno pred očmi. Tukaj je nebeški Jeruzalem, mesto, ki je polno miru in lepote. Okrašeno je kot nevesta. In v tem mestu Bog sam biva med ljudmi. V nebeškem Jeruzalemu bodo obrisane vse solze. Ne bo več smrti in ne bo več žalovanja in vpitja.

Ko so verniki med evharističnim slavljem gledali slike nebeškega Jeruzalema, so vse besede, ki so jih slišali iz Svetega pisma, zanje postale resničnost. Gledanje v vse to jim je odvzemalo strah pred smrtjo. Izpolnilo je njihovo hrepenenje po večni domovini, po domovini, ki ima človeške poteze. Mesto kot utrjeno mesto je bilo že od nekdaj simbol Božjega reda in hkrati podoba materinskega varstva, ki ga ponuja svojim prebivalcem. Tako posreduje pogled na nebeško mesto Jeruzalem materinsko varnost. Kdor gleda nanj, se že sedaj v evharističnem slavlju počuti, kot da bi bil prestavljen v nebesa. Zanj se je v tej sliki odprl nebeški Jeruzalem, tako da je evharistično slavlje med seboj povezal nebo in zemljo, zemeljsko mesto z nebeškim mestom. Ta zorni kot je kristjanom iz prvih časov podarjal upanje, da se bodo vsi ponovno videli v tem nebeškem mestu.

Besedilo iz Knjige razodetja se pogosto bere pri pogrebih. Žalujoči slišijo besede: »Bog bo obrisal vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več« (Raz 21,4). To so besede tolažbe, ki jim obljublajo, da njihovo žalovanje ne bo trajalo večno. Žalovanje se bo spremenilo v veselje, otrplost, ki jo doživljajo sedaj ob smrti ljubljenega človeka, pa bo postala izbruh nove polnosti življenja. Bog sam briše naše solze. Tukaj ga vidimo v podobi tolažeče matere, ki briše solze svojemu otroku.

* V četrtek, 30. maja, bo po večerni maši kratek sestanek za starše prvoobhajancev. Pogovorili bi se predvsem o tehničnih zadevah.

V soboto, 1. junija, pred slovesnostjo prvega sv. obhajila, pa bo ob 10. uri spoved za prvoobhajance. Povabljeni ste k spovedi tudi njihovi starši. Za vas bo tukaj upokojeni duhovnik iz Doma sv. Jožefa, g. Tone Šeruga.

Obenem bodo tudi kratke vaje za slovesnost naslednjega dne.

* **Orglarska šola sv. Jožefa Celje** vabi na:

ORGELSKI in ZBOROVSKI NASTOP učencev **Orglarske šole sv. Jožefa Celje**

ter

ORGELSKI NASTOP učencev **Glasbene šole Celje in Šentjur**

Pri večerni sv. maši bodo svoje pevsko in orgelsko znanje pokazali učenci Orglarske šole sv. Jožefa Celje. Po maši pa bodo na orglah nastopili učenci Glasbene šole Celje in Glasbene šole Skladateljev Ipavcev Šentjur.

Petek, 24. maja, ob 18.30 v cerkvi sv. Jožefa Celje.

Vstop prost – vabljeni!